

הלכות יום טוב תקכא-תקכב

תקכא דין שלשול פירות ביום טוב ממקום למקום וכו' ד' סעיפים:

א מי שיש לו חטים ושעורים^א או שאר פירות^ב שמוחים על ראש נגו להתייבש וראה גשמים ממשמשין ובאים^ג מפני הפסד ממונו^ד התירו לו חכמים למרוח ביו"מ^ה ולהשליך הפירות דרך ארובה^ו שבנגו^ז אבל אסור למרוח ולהורידם בעצמו בסולם^ח או במדרגה^ט אלא ישלשלם בחבל^י דרך ארובה והן נופלין לארץ שאין כאן מרחא יתירה^{יא}.
ואם אין ארובה בנג זה לא יוליכנו לנג אחר שיש בו ארובה^{יב} אפילו הן סמוכין זה לזה והן שוין^{יג} שאין האחד גבוה מהכירוי^{יד} וכן אם נג זה שאין בו ארובה הוא מוקף כמעקה ויש חלון כמעקה זו^{טו} לא ישלשלם בחבל דרך זה החלון^{טז} מפני שיש מורה להעלותם מן הגג עד החלון^{טז} ושורה זה וכיוצא בו לא התירו לו מפני הפסד ממונו:

ב כשהוא משלשל דרך ארובה שבאותו הגג מותר לו לשלשל אפילו הרבה קופות^{יז} בבת אחת ואפילו יש בנג הרבה מאד מותר לו לפנות את הכל^{יח} שלא ישרא בו מאומה ואין חוששין שמה יכבד את הגג וישוה הגומות שבו כמו שחוששין בשבת כמו שנתבאר בס' שלי"ג^{יט} מפני שכוו"מ לא החמירו כל כך^כ:

ג מותר לכסות פירות או כרי יין מפני הדלף^{כא} ואפילו לבנים שהם מוקצים מותר לכסותן מפני הדלף^{כב} מפני הפסד ממונו התירו לו למרוח מרחא מועמת אע"פ שאין בה צורך יו"מ^{כג}:

ד ליתן כלי תחת הדלף כדינו בשבת כך דינו ביו"מ^{כד} כמו שנתבאר בס' שלי"ג^{כה} ע"ש:

תקכב קצת דברים האסורים למלטל ביום טוב וכו' ד' סעיפים:

א הסומא^א וזוקן^ב אין יוצאים במקל לא לרשות הרבים ולא לכרמלית^ג מפני שהוא דרך חול וחלול ליו"מ^ד כיון שאפשר לו להלך בלא מקל זה ואינו נטולו אלא לתקן ולישר פסיעותיו^ה.

<p>ה"ח. ב"י ד"ה ואפילו מ"א סק"א. יט בעיא דלא איפשטא בנגרא לוי רע"א. ישי"ש פ"ה סי' ב. מ"א שם. כ ראה שם סי' ואילך. סי' שלג סי' ב. וש"נ. כא ונגרא שם. וראה גם לעיל סי' תקטז ס"ה"ו. כב משנה לה. ב. מור וש"ע סי' ב. כג עולא בנגרא לוי. א. מור וש"ע שם. כד רש"י לה. ב ד"ה ונוכסין. כה ש"ע סי' ג. כו סעף ז.</p> <p>סימן תקכב א ברייתא כה. ב. מור וש"ע סי' א. ב פרישה סק"א. ג ישי"ש פ"ג סי' יד בשם הרא"ש. מ"ז סק"א. וראה גם לעיל סי' שא ק"א סק"ד. ד רש"י שם ד"ה אין הסומא. לבוש ס"א. מ"ז שם. וראה גם לעיל סי' תצה סי' א"א וש"נ. ה רא"ש פ"ג סי' ה. ר"ן (ד, א) ד"ה ונגרא ת"ר. לבוש שם. וראה גם לעיל סי' שא סוף סי' ג.</p>	<p>א רש"י לה. ב ד"ה משילין. ב מור ולבוש ס"א. ג רש"י שם. מור ולבוש שם. ד מ"א סק"א. וכשאין בזה הפסד ממונו, ראה לעיל סי' שלג ס"א. ה רש"י שם. לבוש שם. ו משנה שם. מור וש"ע סי' א. ז רש"י שם. מ"א ס"ק ב. ח ברייתא לוי. א. ב"י ד"ה מ"ז. לבוש ס"א. ט רש"י שם ד"ה מולמות. מ"א סק"ד. י מור ובי"ש שם. לבוש שם. מ"ז סק"א. יא רש"י לה. ב ד"ה משילין. מ"ז שם. יב ברייתא ונגרא לוי. א. מור וש"ע שם. יג ברייתא שם. ש"ע שם. יד רש"י שם ד"ה אין מלטלין. לבוש שם. טו רש"י לה. ב ד"ה משילין. לוי. א ד"ה בחלונות. מור. לבוש ס"א. טז ברייתא לוי. א. מור וש"ע שם. יז רש"י שם. יח בעיא דלא איפשטא בנגרא לה. מוע"ב. מ"ז פ"ה</p>
---	---

הלכות יום טוב תקב"תקכג קסז

וכן אין הורעה ויצא בתרמוליו לא לרשות הרבים ולא לברמלות מפני שהוא דרך חול וזולזל ליום טוב:

ב הקטע ומי שנבוצו גדי שוקיו והתולה דינם כיום טוב כמו כשבת¹ כמו שנתבאר בסיומן ש"א²:

ג מותר להוציא אדם לרשות הרבים³ אע"פ שהוא יכול לילך בעצמו ואינו נושא אלא כדי שלא יחקרו בני השוק או כדי שלא יטפנו בגדיו⁴ או במקום שהוא מבטיל לילך בעצמו שלא יפול⁵ כיון שיש צורך קצת בהוצאה זו מותר להוציאו כיו"ט כמו שנתבאר בס"ת תק"ח⁶.

אבל אסור להוציאו על הכסא⁷ דהיינו שהוא יושב בקתדרא ובני אדם מוענין אותה⁸ מפני שהוא דרך חול וזולזל ליו"ט⁹ ואם הוא אדם שרבים צריכים אליו¹⁰ כיו"ט לשמוע חכמתו¹¹ או שהוא הולך לפקח על עסקי רבים¹² מותר להוציאו בכסא אפילו על הכתף (פירוש שבני אדם נושאין הכסא על כתפם דרך פרהסיא¹³) ובתוך אפריו¹⁴:

ד אין מנהיגין את הכהמה במקל¹⁵ אפילו בתוך מבוי המעורב אם רבים מצויים שם¹⁶ ואפילו הומין המקל מערב יו"ט וייהרו לכך¹⁷ שאין כאן איסור לא משום הוצאה¹⁸ ולא משום מלמול עצים¹⁹ (עיין ס' תק"ב²⁰) מכל מקום אסור מפני מראית העין שנראה כמוליכה למקום הרק למוכרה שם שהוא צריך להנהיגה הרבה²¹ ולכן הוא מנהיגה במקל:

תקכג דינים הנהגים בכהמות ביום טוב וכו' ד' סעיפים:

א זכוים הנתלים בכהמה מותר להסירן ממנה כיו"ט אע"פ שעל ידי כן נעשה בה חבורה²² מכל מקום כיון שהוא אינו מתכוין לעשות חבורה מותר²³ כיון שזהו דבר שאינו מוכרח שיעשה בה חבורה שהרי לפעמים אין חבורה נעשה על ידי כך²⁴:

ב אין מדררין הבהמה במגדרת כיו"ט מפני שמשרת שער²⁵ והייב משום גזוה²⁶ ואף על פי

1 בריתא שם. מור וש"ע שם.
2 רמ"א ס"א.
3 ס"ב כ"ג.
4 כ"ג יוש המי' ממשמנת הדושלו פ"א ה"ג.
5 כ"ג ד"ה ונ"ש רבנא ואינו ממשמנת הר"ן (ד"ה א) וד"ה ואין (אפילו בכסא) ישיש פ"ג ס' ד' מ"ז סק"ג. מ"א סק"א.
6 ר"ן שם. ש"ש שם. מ"ז ונ"א שם.
7 יב ש"ש שם. מ"א שם.
8 יג סק"ג א.
9 יד בריתא בה' כ' מור וש"ע ס"ב.
10 טו ש"ש שם ד"ה ואין ותצאן.
11 טז ראה רש"י שם ד"ה אלונקו רמב"ם פ"ה ה"ג. ר"ן (ד"ה א) ד"ה ואין. לבוש ס"ב. מ"ז סק"ד. וראה גם לעיל ס' תצא ס"א וש"ג.
12 יז נגרא שם. רמב"ם שם. ש"ע שם.
13 יח רש"י שם ד"ה צריכין לו.
14 יט תוס' שם ד"ה שאני. וראה גם לעיל ס' שא ק"א סק"ג.
15 כ ראה רש"י שם ד"ה אלונקו.

כא רמב"ם שם. ש"ע שם.
כב משנה לב, ב כת"ק. מור וש"ע ס"ד.
כג ראה לעיל ס' תקנז ק"א סק"ג.
כד ר"ן (ה', ב) ד"ה מושם לבוש ס"ד. מ"ז סק"ה. מ"א סק"ב.
כה במבוי המעורב. וראה לעיל ס' שא ק"א סק"ג. (שאסור להוציא לברמלות לצורך בריחה). מ"ז וציונים.
כו ר"ן שם. לבוש שם. מ"ז שם.
כז סק"ג ח.
כח נגרא לג. א ורש"י ד"ה ברא. וראה לעיל ס' שה ס"ד.

סימן תקכג
א רמב"ם פ"ד המ"ז. ש"ע ס"א.
ב מגיד משנה שם. לבוש ס"ב. מ"א סק"א. ובלעיל ס' של ס"א וש"ג.
ג כ"ג ד"ה מדררין לבוש שם.
ד תוס' כג, א ד"ה ושלש. רא"ש פ"ב ס' כד. מור וש"ע ס"ב.
ה בלעיל ס' שמו ס"א. וראה לעיל ס' תצא ס"ג.